

kada čemo na barikade

pesma se okreće ispred svog pesnika
na snežnoj ulici nema ushićenja
tek ako kiša ne pomogne
jer proleće
i samo proleće
ili jesen može biti
cvetla popoljke voća
pobune zreli čas
doba ljubavi maknimo stoga u zimu
u devojačka tela
kucajmo klin jada
kad mesec slane na mestu mekih reči
na maljave noge obuva ratničke čarape
i zebe bunt
zima
zima je
pre svega
tek pod krznenim pokrovom možemo spavati goli
nastade brušeno doba dugih zimskih raspravi
razdora i pravljenja dece
zasednjim ispred svojih peči
spoljni svet je sada povlastica
samo ptica i skifinica
vetar duva
sazrevna vreme
sanjarija sumnja poverenje
i koncentrično širenje
blagih grčeva želuca
led sneg mraz
sumornost bol
a iz naših noći ko je orobio
štaklasti zvezek praporaca
dok se priselimo
mada ne pamtimos
niko više neće zapitati
toplo keslenje zauzima ruke

oštrom bacač noževa može da takne
pazuho svoje žene

iz posleće tvoga mladoženje ja te zovem zovem
i mišlu hoću da te ubijem
otisak pršta za mene nije punovažan
te od milicije
ako se javim
jer ipak hoću
ljutim psima i palicama teraće me nazad
u nestrpljivu noć
gde zvezde nose svoje valove
i jedan vitez mlečnog puha podvorenje čini
samotnom skitnici
ali ne gubim nadu zbog toga
podmiči vojnika s alabardom
da me pusti na zadnju kapiju
do buklinja ovoštale pobožnosti
i tada će vrlo tiho i vrlo svečano
da počinim nasilje nad tobom
na tvom odru
jer ne želim ono što smo propustili
nego što zbog tebe beše za čim zažaliti
stoga još dočekajući strašni sud
i domaćiću te
jer oštrom bacač, noževa može da takne
svoju ženu
ja ču te mišlu ubiti
čuješ li
režanje ljutih pasa bruši nam uši
mesar baca krvava mesa
i jedan but pada u našoj mašti

kada čemo na barikade
sa oružjem i raznetim udovima
da rasulom ispišemo barjak
koji se na veftu neće vjoriti
jer vetrova više neće biti
ni bojnog zvečeta nigde neće biti
jer bezglasno treba da propadne
što sa mnogo buke ne sagradi ...
nikad čovek.
ta nedelja kada čemo vratiti u sebe
izrasline grada i dvorišta
kada čemo već na barikade
u poslednju bitku
a da bismo zatim blagim pokretima
sa dve prednje noge dodirnuli zemlju
vratili se opet u spokojsvo
ma zvezde i ne gledali
potom

Sa mađarskog prevela
Judit Salgo

Matursko veče

ZIDANJE KUĆE •

Zidali smo je nezainteresovan
a i majka je još htela
da abortira
samo otac nije dao
mislio je biće žensko.

Zidove od naboja
otac je zadržao i tako je
mnogo ušledeo na ciglama 1950-te

ali je, za to, već sledeće godine
prešao da radi u brodogradilištu
a majka je rodila meni braću.

EKSURZIJA

Kada smo išli nismo znali
da je taj tunel toliko dugačak
i da će bili mraka
čitavih dvadeset minuta.

Kad smo se vraćali
odabrali smo devojke koje
smo doveli u naš kupe
i sve je bilo drugačije.

ANTIVAŠISTI

Otac je služio vojsku u Čupriji
i bio je vašljiv.
To je bilo odmah posle rata.
On i njegov drug Steva
jednom su se dezinfikovali
i izašli u grad.

Devojke su ih pitale da li
imaju vaši.
Odgovorili su im
— Mi smo antivašisti!

PUBERTET

Neizmerno sam patio
zbog neke Mire sa Ciglane,
kvasio sam kosu kao Horst Buholic
a svaku drugu rečenicu počinjao sam sa:
— U svakom slučaju ...

Želeo sam da imam farmerice,
ali otac nije htio ni da čuje,
svake nedelje počinjao sam da pišem roman
a svaku drugu rečenicu počinjao sam sa:
— U svakom slučaju ...

MATURSKO VEČE

Popio sam vinjak i htio sam
svaki čas na Klozet
ali sam morao da pevam sa društvom.

Majka je napravila frizuru
a otac se čudio kako ga ni jedan
od mojih profesora
više ne poznaje.
— Sad si intelektualac — reče on
kad su odlazili
a ja sam osetio kako već počinjem da
mokrim u panjalone i gledao sam ih belo.